

ACTIVITATEA SOCIETĂȚII SUEDEZE „SALVAȚI COPIII” ÎN JUDEȚUL PUTNA (1947 - 1948)

Ramona Miron

Odată cu toamna anului 1944, România s-a confruntat cu una dintre cele mai grave stări economico - sociale, cu dificile consecințe asupra populației. După patru ani de război care au însemnat uriașe eforturi umane și materiale, după semnarea unui Armistițiu înrobitor, după un jaf fără limită a bogățiilor sale care se scurgeau spre Răsărit, drept despăgubiri de război, populația țării, îndeosebi cea din Moldova și Muntenia, a avut de suportat și o înspăimântătoare foamete, consecință imediată a secetei din anii 1946 - 1947.

În județul Putna, *„starea de spirit a populației din comunele rurale este foarte agitată din cauza lipsei de hrană, din cauza secetei care a nimicit întreaga recoltă și a prețurilor care se urcă dela o zi la alta, neputându-se acoperi cheltuielile pentru strictul necesar. Populația este constrânsă a vinde vitele, iar cei ce nu au se dedau la o întreagă serie de infracțiuni ca furturi din păduri, furturi de pe câmp și furturi de vite. Lipsa porumbului se resimte, din care cauză sunt oameni care mănâncă o dată pe zi terci cu apă”*, se menționa într-un Raport întocmit de Prefectura Județului Putna în iulie 1946¹.

În decembrie 1946, prefectul județului Putna, avocatul Constantin V. Chele, a informat Ministerul de Interne despre starea locuitorilor putneni: *„Întreg județul cu 93 de comune este complet infometat. Oamenii mănâncă fân tocat și fiert și nu au nici un fel de cereale. Cazuri mortale din cauza foametei au început a se ivi.*

---

¹ Arhivele Naționale Vrancea (în continuare se va cita: A.N.Vn.), fond Prefectura Județului Putna, dosar nr. 57/his./1946-f.24
<http://www.arn.ro> <http://museulvrancei.ro>

Liniștea județului este amenințată grav, iar suferința este atât de mare încât trebuie găsite soluțiuni imediate, complete, eficace și omenești”².

Gravitatea situației era amplificată și „de modul defectuos cum se face distribuția de către organele administrațiilor locale. Cerealele repartizate la sate, prin prefecturi, sunt distribuite, dându-se preferințe cu totul neîngăduite rudelor primarului, preoșilor, învățătorilor și nu o dată persoanelor înstărite. Cetățenii lipsiți și cu familiile împovărate, săraci primesc cantități mai reduse sau nu li se acordă nimic din cerealele repartizate în localitate”³.

Locuitorii înfometați, ajunși în pragul iernii, s-au îndreptat, disperați, pe cont propriu, spre județele excedentare pentru a-și procura cereale. Zonele vizate de cei plecați să se aprovizioneze erau, îndeosebi, cele din sud - vestul țării. Gările din orașe (Oradea, Arad, Timișoara, Craiova) erau asaltate de așa - zișii „trăistari”.

La 24 ianuarie 1947, Legiunea de Jandarmi Putna raporta „că din cauză că nu mai au cu ce trăi, foarte mulți locuitori și-au vândut ce au mai avut pentru a pleca cu familiile după lucru în regiunile excedentare, însă din cauză că nu li s-au dat autorizațiuni, în majoritate au plecat și s-au urcat în tremuri fără bilete și fără autorizațiuni. În stația Focșani, sosesc pe jos convoiuri întregi de trăistari din comunele din județ și județul Râmnicu - Sărat care stau în jurul stației și la apariția oricărui tren strigă cu toții în cor „Foamea” și apoi ca ciorile năvălesc pe tren, stigând continuu până ce tremul se depărtează ”⁴.

Șase luni mai târziu, la 15 iunie 1947, Legiunea de Jandarmi Putna menționa că „locuitorii de la sate își trimet copiii la Focșani pentru cerșit, vagabondând pe străzi, muritori de foame, neavând nici o posibilitate de hrană și de câștig”⁵.

Tot atunci, Prefectura Județului Putna a prezentat Ministerului de Interne un Raport informativ referitor la starea de spirit a populației

---

² *Ibidem*, dosar nr. 15 / 1946, f. 561.

³ *Ibidem*, f. 576.

⁴ *Ibidem*, dosar nr. 55 / 1947, f. 26.

⁵ *Ibidem*, f. 73.

din județul Putna, care „în ultimul timp este foarte agitată din cauza lipsei de alimente. Populația din partea muntoasă a județului usucă coji de fag, le macină și amestecate cu diferite buruieni, aceasta constituie hrana de bază. Populația de la șes folosește ca hrană principală diferite buruieni. Acest fel de hrană, lipsită de consistența elementelor hrănitoare, atrage o stare generală de anemie pentru unii, iar o mare parte dintre consumatori se umflă la față”⁶.

Alături de solidaritatea umană a românilor din provinciile mai puțin afectate, de implicarea Statului pe măsura posibilităților sale, în sprijinul populației înfometate au venit organizațiile internaționale ale Crucii Roșii.

Astfel, situația deosebit de grea prin care trecea o bună parte din populația țării noastre a sensibilizat opinia publică internațională și, ca urmare, numeroase transporturi masive cu ajutoare constând în alimente, medicamente și haine au luat drumul României. Diferite societăți din țări precum Elveția, Vatican, Suedia, Irlanda, Anglia, S.U.A. au trimis ajutoare și reprezentanți în zonele afectate de secetă.

Suedia a răspuns cu generozitate apelului umanitar lansat de oficialii români. Crucea Roșie Suedeză împreună cu Societatea „Salvați Copiii” au constituit o prezență puternică pe teritoriul României timp de aproape doi ani, perioadă în care au desfășurat diverse acțiuni umanitare, de multe ori în condiții vitrege.

Conform Ordinului Circular nr. 123 emis de Inspectoratul General al Circumscripției VI Galați la 23 ianuarie 1947, adus la cunoștință tuturor prefecturilor din zonele calamitate, „în cadrul C.A.R.S. - ului⁷, Crucea Roșie suedeză a luat lăudabila inițiativă de a

⁶ Ibidem, f. 72.

⁷ C.A.R.S. - **Comitetul pentru Ajutorarea Regiunilor Secetoase** - cu rol de a sprijini acțiunile guvernului și de a mobiliza cetățenii pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă. La 22 martie 1947, s-a emis Legea pentru înființarea Comisiei interministeriale și a Comitetelor pentru Ajutorarea Regiunilor Secetoase, preluând atribuțiile vechii Comisii interministeriale de Comandament unic creată la 14 august 1946, sub conducerea lui Traian Săvulescu; totodată, C.A.R.S.-ul trecea sub autoritatea Comisiei

înființa în fiecare din județele acestui Inspectorat atât de crunt lovite de secetă, un număr de cantine pentru copiii lipsiți de hrană”⁸.

La 2 februarie 1947, președintele Filialei Crucea Roșie Focșani, colonelul Toma Nadolu, le-a prezentat membrilor comitetului Filialei Focșani, precum și celor din comitetul Subfilialei Sascut, care urmau să meargă pe teren pentru a organiza cantine suedeze, instrucțiunile primite de la Regionala de Cruce Roșie Dunărea de Jos:

1. Să se echipeze contra frigului.

2. Transportul alimentelor către fiecare cantină trebuia să se facă sub supraveghere severă.

3. Ajunse la locul destinației, delegatele organizau un comitet, care era compus din primar, notar, preot, un învățător și două gospodine.

4. De asemenea, delegatele urmau să desemneze câte un gospodar, un magazioner, o bucătăreasă și o femeie de serviciu.

5. Predarea alimentelor la cantină se făcea numai în prezența comitetului, iar articolele de îmbrăcăminte erau distribuite către populație după un tabel întocmit de comitet.

6. Nicio persoană, fie ea și membră a comitetului, nu avea voie să răvășească îmbrăcămintea.

7. Cei care primeau ajutoare nu aveau voie să le vândă, în caz contrar erau dați în judecată.

8. Tabelele cu distribuția nominală erau întocmite în trei exemplare: unul pentru primar și două pentru Filială, din care unul era înaintat la Regională.

9. Se întocmea o listă cu toți copiii care luau masa la cantină, listă care, ulterior, era afișată pe ușa cantinei.

10. Delegatele asistau la pregătirea supei cel puțin pentru două mese, pentru a fi sigure că e bine preparată.

11. Tot ce se scoate din magazie era trecut într-un registru, în prezența gestionarului, magazionerului și a unui membru din comitet.

---

interministeriale [Dinu C. Giurescu (coord.), *Istoria României în date*, Editura Enciclopedică, București, 2003, p. 490].

⁸ A.N.Vn., fond Prefectura Județului Putna, dosar nr. 44 / 1947, f. 5.

Folosirea alimentelor în alte scopuri, decât acela de a prepara mâncare copiilor care veneau la cantină, avea drept consecință trimiterea în judecată a persoanelor vinovate⁹.

12. După organizarea cantinelor, delegatele reveneau la Focșani, respectiv Sascut.

13. Ambalajele (sacii, lăzile și cutiile) în care fuseseră transportate alimentele și îmbrăcămintea erau returnate depozitului din Focșani.

14. În drumul lor spre cantine, delegatele aveau obligația de a întocmi Dări de Seamă referitoare la starea sanitară, materială și morală a locuitorilor de la sate.

15. Delegatele cercetau și modul de funcționare al cantinelor C.A.R.S.

16. Revenite la Focșani, respectiv Sascut, delegatele, care fuseseră însărcinate cu organizarea cantinelor suedeze în județul Putna, întocmeau o Dare de Seamă cu toată acțiunea întreprinsă¹⁰.

Dispozițiile date de Ulla Lindewall, reprezentanta delegației suedeze a Societății „Salvați Copiii”, referitoare la înființarea cantinelor suedeze în județul Putna, vizau următoarele etape:

Înființarea comitetului de conducere al cantinei, din componența căruia făceau parte președintele, gestionarul și magazionerul. Aceste funcții erau ocupate de primarul comunei, un învățător și un medic. În cazul în care medicul lipsea, era aleasă o persoană de încredere din comună.

Atribuțiile comitetului erau: alegerea copiilor care serveau masa la cantină, asigurarea transporturilor cu alimente, aprovizionarea cantinei cu lemne, menținerea legăturii cu depozitul suedez din Focșani.

Persoanele admise la cantină erau copiii cu vârsta cuprinsă între 3 - 14 ani, proveniți din rândul familiilor nevoiașe, precum și femeile însărcinate și cele cu probleme psihice, care nu-și puteau procura hrana. La înscrierea pe liste, femeile prezentau un certificat

⁹ Idem, fond Societatea Suedează „Salvați Copiii”, dosar nr. 2 / 1947, f. 32.

¹⁰ Ibidem, f. 33.

medical emis de medic sau moașă, după caz. Femeile însărcinate primeau câte o porție de mâncare zilnic, timp de șapte luni, trei luni înainte de naștere și patru luni după naștere.

Selectarea copiilor săraci, care beneficiau de mâncare la cantină, era una dintre atribuțiile comitetului. Acesta propunea o listă pentru dezbatere publică, urmând a se stabili, ulterior, una definitivă cu copiii care mâncau la cantină. Toți copiii înscriși la cantină, fără nicio excepție, consumau mâncarea doar la cantină.

Alegerea localului unde urma să funcționeze cantina sudeză, precum și a magaziei unde erau depozitate alimentele. Spațiul destinat cantinei trebuia să fie destul de încăpător, pentru a putea primi toți copiii înscriși pe liste, oferind, totodată, și posibilitatea pregătirii mâncării în condiții igienice. Cât privește magazia, aceasta trebuia să fie într-o încăpere ferită de umezeală pentru a nu se altera alimentele.

Persoanele care preparau mâncarea și se ocupau cu întreținerea curățeniei localului erau alese de comitet și beneficiau de un prânz la cantină în ziua când făceau de serviciu ¹¹.

De asemenea, cantinele suedeze funcționau după norme precise elaborate de delegația suedeză:

1. Comitetul de conducere al cantinei întocmea un tabel cu numele copiilor, vârsta și sexul.
2. Mâncarea era preparată conform instrucțiunilor primite, nefiind permisă nicio „subțiere” cu scopul de a se obține un număr mai mare de porții.
3. Alimentele erau păstrate cu grijă.
4. Fiecare copil primea jumătate de litru de apă.
5. Evidența copiilor care serveau masa la cantină se ținea zilnic, notându-se cei absenți, precum și cei care mâncau în locul celor absenți.
6. Alimentele necesare pregătirii mâncării erau furnizate zilnic de la magazie, numai pe baza semnăturii persoanei care le ridica.
7. Mâncarea se servea doar la cantină.

---

¹¹ *Ibidem*, dosar nr. 5 / 1947, f. 28.

8. Greutățile cu care se confruntau comitetele de conducere ale cantinelor din județ, erau raportate Comitetului Cantinelor Suedeze din Focșani.

9. Modificări asupra regulamentului de funcționare al cantinelor suedeze din județul Putna puteau fi aduse doar de membrii delegației suedeze a Societății „Salvați Copiii”¹².

De la depozitul suedez din Focșani, transportul alimentelor către cantinele suedeze din județul Putna se făcea cu camionul, iar în zonele mai greu accesibile, de la un anumit punct, alimentele erau încărcate în căruțe și duse la destinație.

Pe baza acestor norme, autoritățile române împreună cu delegația suedeză a Societății „Salvați Copiii” au organizat, pe raza județului Putna, cantinele suedeze pentru copiii nevoiași și au împărțit ajutoare constând în îmbrăcăminte și încălțăminte, provenite din „Darul Suedez”.

La 5 februarie 1947, Maria Roman - delegata Crucii Roșii Filiala Focșani și Constantin Oprea - reprezentantul C.A.R.S. - ului s-au deplasat în comuna Mera, pentru a distribui articolele de îmbrăcăminte provenite din „Darul Suedez” și a organiza cantina suedeză. În drumul lor spre Mera, cei doi au poposit la Odobești, unde au vizitat cantina C.A.R.S. - ului. Aici, delegata Crucii Roșii a rămas profund impresionată de modul de organizare și funcționare al cantinei: „o sală mare la „Casa alegătorului”, cu mese și bănci noi, cea mai perfectă curățenie atât la bucătărie cât și în sala de mese”¹³.

Mergând mai departe, la Broșteni, delegația s-a oprit și a discutat cu agentul sanitar, care a raportat că „n-are nici o epidemie în raza comunei și că mai ales copiii au făcut toate injecțiile cu serurile ordonate”¹⁴. Aici, sătenii s-au adunat în jurul Mariei Roman și al lui Constantin Oprea și le-au solicitat ajutorul pentru înființarea unei cantine suedeze și în Broșteni.

---

¹² *Ibidem*, f. 30.

¹³ *Ibidem*, dosar nr. 4 / 1947, f.1.

¹⁴ *Ibidem*.

„*Ajunși la Mera, ne-am dus la școală, unde am găsit toate autoritățile comunale, căci distribuiau populației porumb și făină de grâu*”¹⁵, se menționa în Referatul întocmit de Maria Roman cu ocazia acestei călătorii. La Mera, neexistând un comitet pentru cantina suedeză, a fost organizat unul, în a cărui componență intrau primarul comunei D. Muscă, preotul Neculai Măgureanu, învățătorul Ștefan Onea și gospodarii Simion Costică, Ștefan Mânev și Ileana Dumitru. Ca gestionar a fost numită învățătoarea Elena Popa, ca magazioneră Lenuța Miron, iar ca bucătăreasă Paraschiva Miron, „*toate luându-și angajamentul să lucreze în mod benevol*”¹⁶. Comitetul conducea efectiv și permanent cantina și asista la distribuirea sacilor cu îmbrăcăminte.

Cantina a fost deschisă pe 7 februarie 1947, când „*toți copiii au mâncat cu plăcere supă*”¹⁷, iar în ziua următoare, Maria Roman și Constantin Oprea, împreună cu comitetul de conducere al cantinei au participat la despachetarea și distribuirea sacilor cu îmbrăcăminte. Localul cantinei era „*o cameră spațioasă și curățată la doamna Paraschiva Miron*”¹⁸, în care încăpeau 100 de copii care serveau masa, fiecare aducându-și lingura și strachina de acasă. Comitetul a primit, la deschiderea cantinei, o cantitate de 200 kg paste suedeze pentru o perioadă de 22 zile.

În încheiere, nota Maria Roman în Referat, „*am adresat câteva cuvinte sătenilor, explicându-le care este scopul nostru de a fi în mijlocul lor, arătând spiritul de înaltă umanitate ce-a însufleșit poporul suedez, cari prin darul lor și cantina suedeză ci ni le-a trimes Societatea „Salvați Copiii” s-au gândit de a alina suferințele neamului nostru după groaznicul războiu și seceta care a bântuit țărinele noastre. În concluzie, ar fi de dorit de a se mai ajuta Comuna Mera, apoi e neapărată nevoie de a ajuta populația cu ceva săpun, igiena lăsând mult de dorit*”¹⁹.

---

¹⁵ *Ibidem*.

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ *Ibidem*.

¹⁸ *Ibidem*, f. 2.

¹⁹ *Ibidem*, f. 1.

La 18 februarie 1947, a fost încheiat Procesul - verbal, ca urmare a predării cantității de 200 kg de legume uscate pentru prepararea hranei la cantina suedeză din comuna Berești. Procesul - verbal a fost încheiat între Viorica Nadolu, reprezentanta a Subfilialei de Cruce Roșie a județului Putna și Doina Pancedu, delegata Prefecturii Județului Putna, pe de o parte și comitetul de conducere al cantinei suedeze din Berești, pe de altă parte. Comitetul a fost organizat la 17 februarie 1947, „în fața colonelului Toma Nadolu, președintele Filialei Crucea Roșie Focșani. S-a procedat față de obștea satului la verificarea și alegerea a 100 copii dintre cei mai săraci din comună, care sunt propuși a lua masa la cantină”²⁰.

Din legumele uscate se preparau trei tipuri de supe, conform instrucțiunilor date de delegația suedeză a Societății „Salvați Copiii”:

PEA - supă de mazăre. Un carton conținea doi saci de mazăre uscată, a câte 25 kg fiecare. Din cele 25 kg rezultau 275 de porții a 90 g fiecare. La prepararea unei porții de supă de mazăre se foloseau 0,4 litri de apă, în care se fierbeau legumele timp de 10 - 15 minute.

VEG - supa de legume uscate. Un carton conținea doi saci de legume uscate, a câte 30 kg fiecare. Dintr-un sac se preparau 600 porții a câte 50 g fiecare. Pentru pregătirea unei porții se folosea o jumătate de litru de apă, în care se fierbeau legumele uscate timp de 30 minute.

MAC - supă de macaroane. Un carton conținea doi saci de macaroane uscate, a câte 25 kg fiecare. Din 25 kg se preparau 350 de porții a 67 g fiecare. Pentru a obține o porție de supă de macaroane, acestea se fierbeau într-o jumătatea de litru de apă, timp de 20 minute.

Fiecare sac cu hrană uscată avea atașată o etichetă pe care era specificat modul de întrebuințare, în limbile engleză și germană și producătorul: Svenska AB Vata, Halmstad, Suedia²¹.

Tot în cursul lunii februarie 1947, a fost constituit și comitetul de conducere al cantinei suedeze din comuna Bilești. Din comitet

²⁰ Ibidem, dosar nr. 2 / 1947, f. 1.

²¹ Ibidem, dosar nr. 1 / 1947, f. 7.

făceau parte preotul Octav Nicolau, în calitate de președinte, notarul Toma Paraipan, gestionar și cenzorii: I. Taban, învățătorul Haralambie Vasiliu și primarul Gheorghe Tichi. Comitetul astfel format a aprobat organizarea și funcționarea cantinei în localul Primăriei din Biliești, unde era instalat un cazan pentru prepararea mâncării. Deschiderea cantinei a fost însoțită de o slujbă religioasă oficiată de preoții Octav Nicolau și Ion Chicioarea, după care 100 de copii s-au bucurat de mâncarea proaspăt pregătită. Toma Paraipan a primit în gestiune trei colete a 50 kg fiecare, cu hrană uscată. Responsabile cu bucătăria erau Catinca Popa, bucătăreasă, care nu era remunerată în bani, ci primea mâncare pentru un copil și Ecaterina Cristian „asistentă la masa copiilor”²².

La 10 februarie 1947, în prezența Aurei D. Țiroiu, reprezentanta Filialei Focșani a Crucii Roșii, a inginerului A. Zgureanu, delegatul C.A.R.S. - ului și a comitetului de conducere al cantinei suedeze din comuna Biliești au fost despachetate și verificate pachetele cu îmbrăcăminte primite de la „*Darul Suedez*”²³. Aceste articole au fost împărțite la 183 de copii și adulți săraci, din Biliești și cătunul Sasu și au constatat în: ciorapi, mănuși, bonete, pulovere, pantaloni, rochițe, cămăși, costume, pieptare, șorțuri, fuste, paltoane²⁴ etc.

La Drăgușani, 96 de persoane defavorizate s-au bucurat de îmbrăcăminte primită din „*Darul Suedez*”, care a fost distribuită în prezența colonelului Toma Nadolu, președintele Filialei Focșani a Crucii Roșii, a Eufrosinei C. Mircea, președintele Subfilialei Săscut a Crucii Roșii și a delegatei Prefecturii Județului Putna, S. Ursăcescu²⁵.

În comuna Spulber, reprezentantul Crucii Roșii, Nicolae Apostol, împreună cu comitetul de conducere al cantinei suedeze din această comună compus din primarul comunei Vasile Caba, notarul T. Chicioacă, preotul Nicolae Pogan, secretarul Marin Cosma și agentul sanitar Ion Chinchim „*au procedat astăzi 13 februarie 1947,*

---

²² *Ibidem*, dosar nr. 2 / 1947, f. 2.

²³ *Ibidem*, f. 3.

²⁴ *Ibidem*, f. 11 verso.

²⁵ *Ibidem*, f. 12.

la împărțirea articolelor de îmbrăcăminte trimise de Crucea Roșie Suedeză la familiile nevoiașe din comuna Spulberu, județul Putna”²⁶. Astfel, un număr de 77 de persoane au primit ajutoare constând în îmbrăcăminte²⁷.

În comunele Nereju și Păncești, 85 și respectiv 160 de persoane s-au bucurat de ajutoarele împărțite din „Darul Suedez”, acțiune desfășurată în prezența membrilor comitetului de conducere ale cantinelor din aceste comune, ale delegaților Prefecturii Județului Putna și ale Crucii Roșii²⁸.

La 5 februarie 1947, președintele Filialei Focșani a Crucii Roșii, Toma Nadolu, a delegat-o pe Eugenia C. Chele „a merge în comuna Păunești, județul Putna, pentru organizarea cantinei Darul Suedez”²⁹. Conform Procesului - verbal încheiat în ziua de 12 februarie 1947, comitetul de conducere al cantinei din Păunești era compus din doctorul A. Novac, președinte, preotul A. Mania, vicepreședinte și membrii Octavian Constantinescu, Lenuța Asaveinei, C. Ciobanu, N. Ursu, B. Popa, Vasile Andronic, T. Stoica. F. Tătaru și preotul Șerban. Magazioner a fost numit Toma Ionescu, gestionari preoții Mircea și Gâdea, iar cenzori au fost numiți Iordache Popa, Gheorghe Sprinceană și Gheorghe Sandu³⁰.

„Extenuați de greutățile vieții și desnădăjduiți, ca o salvare a tinerelor vlăstare - victime nevinovate ale soartei - a sosit în ultima clipă D-na Eugenia Chele, delegata Filialei Crucii Roșii Focșani, care neprecupețind nici oboseala deplasării, nici descurajarea faptului că a fost unica ce a primit de la Centru să vină la Păunești. Noi, membrii Comitetului de conducere al cantinei suedeze, în numele celor ce se bucură de ocrotirea acestei cantine, aducem cele mai calde și sincere mulțumiri atât D-nei E. Chele cât și întregului Comitet Central și în special Poporului Suedez, care, deși departe,

²⁶ Ibidem, f. 21.

²⁷ Ibidem, f. 23.

²⁸ Ibidem, f. 16, 19, 30, 30 verso.

²⁹ Ibidem, f. 31.

³⁰ Ibidem, f. 35.

totuși, prin bunăvoință a învins orice greutate, venindu-ne în ajutor”

³¹. Acestea au fost cuvintele de mulțumire adresate de membrii comitetului de conducere al cantinei suedeze din comuna Păunești către Filiala Focșani a Crucii Roșii pentru organizarea unei astfel de cantine și în comuna lor.

Cu ocazia deschiderii cantinei din Păunești, comitetul a primit 200 kg de paste uscate, suficiente pentru o perioadă de 22 zile. Conform instrucțiunilor date de delegația suedeză, cantina deservea 100 de copii, porția de mâncare nu trebuia să depășească 90 g și din cele 200 kg de paste, 2 kg se dădeau bucătăresei. De ajutoarele cu îmbrăcăminte au beneficiat 185 de persoane din comuna Păunești ³².

În comuna Răcoasa, comitetul de conducere al cantinei suedeze, constituit la 9 februarie 1947, era compus din următorii membri: doctorul Mihai Apreotesei, preotul Alexandru Cercel, directorul Școlii Primare din Răcoasa, Ioan Bejan, primarul Vasile Busuioc, notarul N. Roșu, Iosif Burciu, Marin Dogaru și N. P. Săndulache. În prezența membrilor comitetului au fost împărțite articole de îmbrăcăminte provenite din „*Darul Suedez*” la 248 persoane nevoiașe din comuna Răcoasa ³³.

La 21 februarie 1947, delegatele Subfilialei Săscut a Crucii Roșii, Sofia Iliescu și Valeria Vrabie, s-au deplasat în comuna Urechești pentru organizarea unei cantine suedeze aici. S-a format și comitetul, condus de învățătorul Dragomir Zavastiu și primarul Gheorghe Dudău (președinte, respectiv vicepreședinte). Din comitet mai făceau parte preotul N. Enache, învățătorii Alexandru Budescu, Ion Botez și Ioana Budescu. Cu această ocazie, membrii comitetului s-au preocupat de distribuirea ajutoarelor din „*Darul Suedez*” la 96 de persoane sărace din Urechești ³⁴.

În toamna anului 1947, Societatea Suedeză „*Salvați Copiii*” a înființat noi cantine în județul Putna, venind, astfel, în ajutorul copiilor săraci, care nu aveau ce mânca. La 10 noiembrie 1947, au fost

---

³¹ *Ibidem*, f. 34.

³² *Ibidem*, f. 37, 47 verso.

³³ *Ibidem*, f. 48, 53.

³⁴ *Ibidem*, f. 54, 59.

deschise cantinele suedeze din comunele Nămolosa Târg, Nămolosa Sat, Boțârlău și Vultur.

La Nămolosa Târg, cei care făceau parte din comitetul de conducere al cantinei erau doctorul Vascan Tănase, primarul Ion Serea, învățătorul Toma Donea și preotul Șarpe Asanache. Magazia era găzduită de casa lui Dumitru Enache (magazioner), iar sala de mese s-a fixat în casa familiei Roșianu ³⁵.

La Nămolosa Sat, comitetul se compunea din primarul Ion Bute, învățătorul Ion Corobană (magazioner) și preotul Dumitru Isvoranu. Magazia și cantina au fost amenajate în incinta Școlii Primare din comună ³⁶.

În comuna Boțârlău, delegații Societății Suedeze „*Salvați Copiii*” împreună cu autoritățile comunale au înființat cantina suedeză, al cărei comitet de conducere era format din primarul Ene Vlase, învățătorul Nicolae Cârstea și preotul Nicolae Erbaru (magazioner). La casa acestuia din urmă a fost amenajată magazia, iar la Școala Primară cantina ³⁷.

La Vultur, delegația suedeză a pus bazele comitetului alcătuit din preotul Dumitru Barbu (magazioner), primarul Ion Ștefan, învățătorul Nicolae Tăslăoanu și ajutorul sanitar Gheorghe Ștefănescu. La fel ca și în comunele enumerate mai sus, și aici, cantina era găzduită de Școala Primară, iar alimentele erau depozitate în casa lui Dumitru Barbu ³⁸.

La 12 noiembrie 1947, delegația suedeză, formată din Ulla Lindewall și Ștefan Cosmovici, a deschis cantine suedeze în comunele Soveja, Câmpuri și Vizantea.

La Soveja, primarul Băduvă Nicolae, preotul Gheorghe Popa, învățătorii Ion Hanță (magazioner), Ion Gricine și agentul sanitar Ion Palade formau comitetul de conducere al cantinei. Primăria comunei Soveja a pus la dispoziție o cameră pentru amenajarea magaziei, iar

³⁵ *Ibidem*, dosar nr. 3 / 1947, f. 3.

³⁶ *Ibidem*, f. 4.

³⁷ *Ibidem*, f. 5.

³⁸ *Ibidem*, f. 6.

școlile din Dragosloveni și Rucășeni găzduiau 150 de copii care veneau la masă ³⁹.

La Câmpuri, comitetul era compus din patru membri: doctorul Flor Vasiliu (magazioner), primarul Nicolae Ilea, învățătorul Gheorghe Mihăiuc și preotul Dumitru Ioniță. La Școala Primară din Câmpuri era cantina, iar la Dispensarul medical din comună era magazia ⁴⁰.

La Vizantea, Gheorghe Boboc, doctorul Victor Mihăilescu (magazioner) și primarul Ion Oprafinii alcătuiau comitetul. La fel ca și la Câmpuri, la Școala Primară era amenajată cantina, iar la Dispensarul medical, magazia ⁴¹.

La 22 noiembrie 1947, reprezentanții Societății Suedeze „*Salvați Copiii*” au deschis o cantină în comuna Bârsești, al cărei comitet de conducere era compus din Virgil Ochianu, învățătoarele Mina Văsuianu și Elena Pogon și doctorul Nicolae Savin. Mina Văsuianu era magazioneră, în casa acesteia fiind depozitate alimentele. Cei 100 de copii înscriși pentru a lua masa erau împărțiți astfel: 60 la cantina organizată la Școala Primară din Bârsești și 40 la Școala Primară din Tofești ⁴².

Trei zile mai târziu, la 25 noiembrie 1947, a fost organizată o cantină suedeză în comuna Herăstrău. Primarul Ion Bălăunt, directorul Școlii Primare T. Ciută și Gavrilă Vatră erau membrii comitetului de conducere al cantinei. Magazia a fost fixată în casa lui T. Ciută, care era și magazioner, iar sala de mese a fost amenajată în incinta Școlii Primare din comună ⁴³.

La 24 noiembrie 1947, Ulla Lindewall și Ștefan Cosmovici au inspectat cantina suedeză din Păulești, prilej cu care au constatat unele nereguli: lipsa instrucțiunilor de funcționare a cantinei, evidența superficială a alimentelor care intrau și ieșeau din magazie, precum și a copiilor care serveau masa (din cei 50 de copii înscriși pe listă, doar

---

³⁹ *Ibidem*, f. 7.

⁴⁰ *Ibidem*, f. 8.

⁴¹ *Ibidem*, f. 9.

⁴² *Ibidem*, f. 10.

⁴³ *Ibidem*, f. 11.

33 erau prezenți). În concluzie, delegația suedeză a hotărât ca atât prezența copiilor la cantină, cât și intrările și ieșirile alimentelor din magazie să se înregistreze în două caiete, iar erorile produse la depozitul suedez din Focșani, la distribuirea pachetelor cu alimente, să fie notificate într-un Proces - verbal semnat de membrii comitetului ⁴⁴.

Alte controale ale delegației suedeze au avut loc la 26 noiembrie 1947, la cantinele din Românești. Bâtcari și Podul Nărujei, cătune dependente de comuna Nistorești.

La Nistorești, delegația nu a găsit Procesul - verbal de constituire a comitetului de conducere al cantinei, așa cum prevedeau dispozițiile suedeze. Drept urmare, a fost alcătuit un nou comitet în componența căruia se regăseau și câte două persoane care reprezentau cătunele Podul Nărujei (Ion Rebega) și Românești (Dumitru Frosin).

La cantina suedeză din Bâtcari, delegația a găsit curățenie, mâncarea bine pregătită și registrele de evidență cu copiii și alimentele, la zi. Singura neregulă constatată era aceea că „*persoane mai vârstnice de 14 ani consumau mâncare în locul absenților*” ⁴⁵.

Alimentele de la depozitul suedez din Focșani erau trimise către Primăria din Nistorești, de unde, apoi, erau distribuite magaziiilor din cele trei cătune.

La Românești, cele două registre cu evidența copiilor și a alimentelor din magazie prezentau neconcordanțe. Spre exemplu, în registrul de intrare - ieșire a alimentelor din magazie, magazionerul notase că s-a distribuit o cantitate mai mare de brânză, decât primise în gestiune. Cât privește frecvența copiilor la cantină, în ultimele trei luni, aceasta se situa sub jumătate din efectivul normal de 33.

La Podul Nărujei, suedezii au constatat că bucătăreasa nu cunoștea regulile de pregătire al fulgilor cu lapte, fapt pentru care magazinerul nu mai livrase fulgi către cantină, de la 1 noiembrie 1947. Evidența copiilor era ținută superficial „*din lipsă de carte*” ⁴⁶.

⁴⁴ *Ibidem*, f. 12.

⁴⁵ *Ibidem*, f. 13.

⁴⁶ *Ibidem*.

La 11 decembrie 1947, Prefectura Județului Putna a transmis tuturor preturilor din județ o Adresă cu concluziile rezultate în urma inspecțiilor efectuate de delegația suedeză la cantinele înființate în județul Putna. Constatând o lipsă de comunicare între membrii comitetelor de conducere și responsabili cantinelor, suedezii au recomandat, ca pe viitor, să se supravegheze îndeaproape bunul mers al acestor cantine⁴⁷.

Delegația Societății Suedeze „*Salvați Copiii*” a hotărât ca pâinea și pesmetul, care se distribuiau la cantinele organizate în județul Putna, să se fabrice din făină suedeză, activitate finanțată de Inspectoratul Sanitar al Județului Putna, condus de doctorul I. Gancevici. Responsabil cu fabricarea pâinii era brutarul Mureșan, care a realizat o mostră sub supravegherea Ullei Lindewall. De asemenea, s-a mai stabilit ca toți copiii care serveau masa la cantine, să primească, zilnic, 15 g (o lingură) de untură de pește.

La cantinele din Focșani, se serveau următoarele feluri de mâncare: supă de mazăre, supă de vegetale, mâncare de macaroane, fulgi cu lapte, 40 g de pâine și 20 g de brânză de persoană și o dată pe săptămână, ca supliment, o ceașcă de lapte cu cacao⁴⁸.

De la depozitul suedez din Focșani, transportul alimentelor către cantinele suedeze din județul Putna se făcea cu camionul, iar în zonele mai greu accesibile, de la un anumit punct, alimentele erau încărcate în căruțe și duse la destinație⁴⁹.

Aprovizionarea cantinelor din Nămolosa Târg, Nămolosa Sat, Vultur și Boțârlău se făcea, direct, cu camionul Prefecturii Județului Putna. Pentru cantinele din Soveja, Câmpuri, Vizantea, Herăstrău și o parte din Bârsești, alimentele erau transportate cu camionul până la Vidra, de aici, acestea fiind încărcate în căruțe⁵⁰.

Ulla Lindewall a dat dispoziții care vizau lăptăriile din județul Putna: „*Lăptăriile care au fost alimentate pe o perioadă de 60 de zile cu lapte condensat din „Darul Elvețian” își vor continua activitatea*

---

⁴⁷ A.N.Vn., fond Prefectura Județului Putna, dosar nr. 44 / 1947, f. 56.

⁴⁸ Idem, fond Societatea Suedeză „*Salvați Copiii*”, dosar nr. 3 / 1946, f. 20.

⁴⁹ *Ibidem*, dosar nr. 5 / 1947, f. 70.

⁵⁰ *Ibidem*, dosar nr. 3 / 1946, f. 20.

pe o perioadă de încă 60 de zile cu începere de la 15 Septembrie 1947, fiind alimentate cu lapte condensat, de proveniență suedeză. Laptele condensat va fi distribuit de depozitul suedez în două rânduri, pe o durată de câte 30 de zile”⁵¹.

De asemenea, medicii în circumscripțiile cărora funcționau astfel de lăptării erau instruiți să trimită depozitului suedez din Focșani și statistici privind starea de sănătate a copiilor, pentru a se interveni și cu medicamente, acolo unde era cazul⁵². Pe raza județului Putna, „bucătării de lapte” existau în: Focșani, Mărășești, Adjud, Panciu, Odobești, Păunești, Străoane de Sus, Vultur, Florești, Nămolosa Sat, Nămolosa Târg, Bolotești, Sascut și Soveja⁵³.

La 6 septembrie 1947, s-a întrunit comitetul de conducere al Societății Suedeze „Salvați Copiii”, format din reprezentanții Suediei Ulla Lindewall, Ștefan Cosmovici și Margareta Cosmovici, prefectul județului Putna Alexandru Martin, medicul - șef al județului I. Gancevici, delegata Crucii Roșii, Lili Matei și președintele C.A.R.S., C. Șendrea. Cu ocazia acestei întruniri, comitetul a hotărât mărirea numărului de copii înscriși la următoarele „bucătării de lapte”:

Localitate	Numărul actual al copiilor	Numărul mărit al copiilor
Focșani	200	600
Nămolosa Târg	50	150
Nămolosa Sat	50	150
Păunești	100	300
Mărășești	50	150
Adjud	50	150
Odobești	50	150
Sascut	50	150

⁵¹ Ibidem, dosar nr. 5 / 1947, f. 32.

⁵² Ibidem.

⁵³ Ibidem, f. 31 verso.

În aceeași ședință, comitetul a mai hotărât înființarea a două lăptării, una la Boțârlău și alta la Broșteni, fiecare putând deservi 100 de copii, precum și mărirea numărului de copii care frecventau cantinele suedeze din Focșani: la cantina Prefecturii Județului Putna de la 50 la 150 de copii și la cantina organizată în localul Școlii Primare de Fete nr. 3, de la 50 la 150 de copii ⁵⁴.

Meniul, zilnic al copiilor care serveau masa la cantina suedeză de la Prefectura Județului Putna, în luna noiembrie 1947, era următorul ⁵⁵:

1 noiembrie - vegetale, lapte cu cacao	19 noiembrie - macaroane
2 noiembrie - lapte cu fulgi	20 noiembrie - mazăre
3 noiembrie - macaroane	21 noiembrie - lapte cu fulgi
4 noiembrie - mazăre	22 noiembrie - vegetale, lapte cu cacao
5 noiembrie - lapte cu fulgi	23 noiembrie - lapte cu fulgi
6 noiembrie - mazăre	24 noiembrie - macaroane
7 noiembrie - lapte cu fulgi	25 noiembrie - lapte cu fulgi
8 noiembrie - vegetale, lapte cu cacao	26 noiembrie - macaroane
9 noiembrie - lapte cu fulgi	27 noiembrie - mazăre
10 noiembrie - macaroane	28 noiembrie - lapte cu fulgi
11 noiembrie - lapte cu fulgi	29 noiembrie - vegetale, lapte cu cacao
12 noiembrie - mazăre	30 noiembrie - lapte cu fulgi
13 noiembrie - macaroane	
14 noiembrie - lapte cu fulgi	
15 noiembrie - vegetale, lapte cu cacao	
16 noiembrie - lapte cu fulgi	
17 noiembrie - mazăre	

⁵⁴ *Ibidem*, f. 26.

⁵⁵ *Ibidem*, f. 38 .

18 noiembrie - lapte cu fulgi

Referitor la ajutoarele constând în articole de îmbrăcăminte, încă de la începutul anului 1947, consulul Suediei însărcinat de către Legațiunea Regală a Suediei cu controlul general al organizațiilor „Acțiunilor Suedeze de Ajutorare” a comunicat prefecturilor din județele afectate de secetă că: *„În urma propunerilor făcute de a schimba efectele de îmbrăcăminte ce nu corespund scopului practic cum sunt fracurile, jachetele, blănurile, rochiile de seară etc., Domnul Ministru al Suediei a hotărât ca aceste efecte să fie schimbate cu alte efecte care să corespundă scopului practic și cu care să se poată îmbrăca în mod util populația lipsită de îmbrăcăminte. Ca urmare vă rog să binevoiți a da cuvenitele dispozițiuni comitetului local însărcinat cu gestionarea depozitului Acțiunii Suedeze, ca la trierea efectelor să pună la o parte îmbrăcămintea arătată mai sus, care nu corespunde scopului practic propus, pe care le va ține la dispoziția Legațiunii Suediei, care urmează a le preschimba”*⁵⁶.

La 11 februarie 1947, Tabacu Demostene, profesor la Liceul Industrial de Băieți din Focșani, a transmis Ministerului de Interne o Petiție în care își exprima nemulțumirea față de modul în care au fost repartizate de către Prefectura Județului Putna ajutoarele de îmbrăcăminte: *„Crucea Roșie Suedeză a repartizat Prefecturii Județului Putna efecte de îmbrăcăminte pentru populația nevoiașă, săracă, lipsită complet de îmbrăcăminte și hrană. În schimb, am constatat că aceste efecte nu s-au împărțit pe drept, ci s-au repartizat doctorilor, magistraților, profesorilor și la multe persoane care au avut trecere la Prefectura Județului Putna și care au stare destul de bună din toate punctele de vedere, iar pe cei săraci, lipsiți și goi, i-a lăsat să tremure de frig răzămând zidurile Prefecturii, căci nu era nimeni ca să le asculte cererea lor care se vedea numai uitându-se la ei. Scoteau doar în comun strigăte: tot cei mari iau îmbrăcămintea care ne este repartizată nouă celor săraci”*⁵⁷. Astfel, Tabacu

⁵⁶ A.N.Vn., fond Prefectura Județului Putna, dosar nr. 44 / 1947, f. 9.

⁵⁷ *Ibidem*, f. 30.

Demostene solicita Ministerului de Interne să cerceteze situația creată la Prefectura Județului Putna, „*pentru a se da posibilitatea și celor goi să se îmbrace*”⁵⁸.

În această perioadă, ajutoare primite de la Societatea Suedeză „*Salvați Copiii*” s-au distribuit și populației din zonele urbane, drept dovadă stând numeroasele cereri trimise către Prefectura Județului Putna de persoane sărace sau diverse instituții publice din Focșani, pentru ajutorarea angajaților nevoiași.

La 7 februarie 1947, Căminul de Ucenici Focșani se adresa Prefecturii Județului Putna: „*Suntem informați că darul suedez trimis prin Crucea Roșie se împarte la funcționari pe instituții. Rugăm a se avea în vedere și funcționarii acestui Cămin, repartizându-li-se ceva obiecte de îmbrăcăminte după criteriile stabilite de Dvs.*”⁵⁹.

Același apel de ajutorare a fost lansat către Prefectura Județului Putna și de personalul de la ziarul „*Zorile Putnei*”, de la Serviciul de Măsuri Focșani, de la Școala Tehnică Industrială, de la Gimnaziul Industrial de Băicți din Focșani⁶⁰.

La 21 iulie 1947, delegatul suedez, Ștefan Cosmovici, a hotărât ca Prefectura Județului Putna să ofere muncitorilor din Gara Focșani, care au descărcat și depozitat la Camera Agricolă și la Prefectură ajutoare provenite din „*Darul Suedez*”, o cantitate de 20 kg de alimente, contra cost, de fiecare⁶¹.

„*Subsemnata Ulla Lindewall, delegata Societății Suedeze „Salvați Copiii” pentru acțiunea de ajutorare a regiunilor înfometate din România, fiind întâmpinată cu o cerere de către d-na Martinescu Elena, președinta asistenței dela Apărarea Patriotică, pentru ajutorarea înființării Orfelinatlui „Apărării Patriotice” de către Societatea Suedeză „Salvați Copiii”, aprob această cerere pentru 50 copii orfani de războiu din acest orfelinat, cărora li se va da din Depozitul Suedez din localitate, două mâncări pe zi, adică dimineața lapte cu fulgi și la prânz o supă (mazăre, macaroane sau vegetale) în*

---

⁵⁸ *Ibidem*.

⁵⁹ A.N.Vn., fond Societatea Suedeză „*Salvați Copiii*”, dosar nr. 5 / 1947, f. 1.

⁶⁰ *Ibidem*, f. 2, 3 verso, 4.

⁶¹ *Ibidem*, f. 16.

mod alternativ”⁶². Menținerea acestui angajament din partea Ullei Lindewall era condiționată de respectarea următoarelor condiții: alimentele să fie strict distribuite copiilor orfani din instituție, cu excepția personalului de la bucătărie care avea dreptul la două porții din mâncarea pregătită copiilor, adică fulgi cu lapte dimineața și supă la prânz; stocul de alimente să fie împrăștiat la fiecare două săptămâni; cele 50 de cearșafuri primite din „*Darul Suedez*” să fie livrate Serviciului Sanitar în caz de desființare a Orfelinatului⁶³.

Reprezentantei Societății Suedeze „*Salvați Copiii*”, Ulla Lindewall, i-a fost solicitat sprijinul pentru ajutorarea celor 85 de copii orfani de la Orfelinatul „*Regina Elisabeta*” din Focșani. La 16 noiembrie 1947, Ulla Lindewall a aprobat această cerere, hotărând ca acestor copii să le fie oferite câte două mese pe zi, cu condiția respectării aceluiași dispoziții menționate anterior. În anul următor, delegația suedeză a decis diversificarea meniului copiilor de la Orfelinatul „*Regina Elisabeta*”, fiind introduse două noi feluri de mâncare: orez cu prune și orez cu carne. Atât copiii cât și personalul din această instituție au primit și de haine din „*Darul Suedez*”⁶⁴.

La 6 februarie 1948, Liceul de Băieți „*Unirea*” din Focșani a înaintat Prefecturii Județului Putna o Adresă prin care se dorea ca profesorii și personalul administrativ din liceu, cu situație precară, să beneficieze de ajutoare din „*Darul Suedez*”⁶⁵.

În luna martie 1948, Sindicatul Alimentar din Focșani a depus la Prefectura Județului Putna un tabel cu membrii Sindicatului, pentru a li se repartiza și acestora ajutoare, deoarece „*majoritatea dintre noi am fost timp de trei ani șomeri și mai suntem și cei mai împovărați cu copii, pe care nu avem posibilități de a-i îmbrăca*”⁶⁶.

De asemenea, Consiliul Județean al Sindicatelor Unite din Focșani a informat Prefectura Județului Putna despre necesitatea

⁶² *Ibidem*, dosar nr. 3 / 1947, f. 1.

⁶³ *Ibidem*.

⁶⁴ *Ibidem*, f. 2.

⁶⁵ *Ibidem*, dosar nr. 7 / 1948, f. 64.

⁶⁶ *Ibidem*, f. 65.

repartizării „*pentru activiștii Sindicatelor din oraș și județ o cantitate din articolele de îmbrăcăminte din ajutorul suedez, cunoscând că avem un număr de sindicaliști lipsiți de mijloace atât ei cât și familiile lor și nu au posibilități de a-și procura îmbrăcămintea necesară*”⁶⁷.

Prefectura Județului Putna a distribuit ajutoare cu îmbrăcăminte din „*Darul Suedez*” următoarelor instituții care au depus cereri pentru personalul cu situație precară: Sindicatului Casnic Focșani - 13 membre, Inspectoratului Școlar Județean - 1 persoană⁶⁸, Liceului Teoretic de Fete din Focșani - 100 de eleve⁶⁹, Spitalul din Focșani - 15 salariați⁷⁰, Spitalul Militar Focșani pentru două surori de caritate și 11 infirmiere⁷¹.

În cursul anului 1948, Prefectura Județului Putna a fost asaltată de cereri pentru ajutoare din „*Darul Suedez*” venite din partea numeroaselor persoane nevoiașе din județul Putna, documentele de arhivă oferind numeroase exemple în acest sens.

Paraschiva Grigoraș Porumboiu, văduvă de război din Suraia, se adresa Prefecturii Județului Putna astfel: „*Cu lacrimi în ochi vin a vă ruga să binevoiți a-mi aproba un ajutor în haine și în încălțăminte pentru fiul meu - Porumboiu Ionel, elev în clasa a III - a primară, care din cauza secetei și a foamei ce-a bântuit de trei ani consecutivi în această comună, n-am putut să-l îmbrac*”⁷².

Neculai Ferdor, pădurar la Ocolul Silvic Focșani, solicita Prefecturii Județului Putna „*a-mi aproba un ajutor pentru familia subsemnatului ce-i împovărat cu șase copii, iar soția cu un copil este în spital, secția Maternității, operată. Nu am cu ce plăti spitalul. Nu am cârpe de învelit copilul, care stă gol*”⁷³.

Dima Voicu, „*gardian de noapte la Prefectura județului Putna având cinci copii, respectuos vă rog să binevoiți a-mi aproba și mie măcar pentru doi copii câte o pereche de pantofi, deoarece din*

---

⁶⁷ *Ibidem*, f. 66.

⁶⁸ *Ibidem*, f. 71, 73.

⁶⁹ *Ibidem*, dosar nr. 6 / 1947, f. 38.

⁷⁰ *Ibidem*, f. 44.

⁷¹ *Ibidem*, f. 70.

⁷² *Ibidem*, dosar nr. 7 / 1948, f. 1.

⁷³ *Ibidem*, f. 2.

*veniturile mele sunt în imposibilitate de a procura aceste articole de strictă necesitate”*⁷⁴.

Safta Miron cerea Prefecturii Județului Putna să-i aprobe cererea pentru ajutoare de îmbrăcăminte și încălțăminte din „*Darul Suedez*”, „*fiind o femeie săracă și văduvă din acest război, care a trecut având șase copii săraci*”⁷⁵.

Cristina Goipov, „*cu doi copii mici care sunt goi și nu am putere să le cumpăr din comerț*”⁷⁶, Constantin Carp, din Focșani, „*sărac și nevoiaș, invalid din actualul război, bolnav și nu posed nici un soi de avere*”⁷⁷, aveau nevoie de ajutoarele suedeze.

Sușu Petre din Focșani, în vârstă de 74 ani, văduv și paralizat, având în îngrijire două nepoate de la fiica sa decedată, scria Prefecturii Județului Putna „*dacă e posibil să mi se dea ceva de îmbrăcăminte, căci sunt fără haine pe mine și surtucul îl am de împrumutat*”⁷⁸.

Ivan Alexe „*intendent la Prefectura Județului Putna, respectuos vin a vă ruga să binevoiți a dispune să mi se aprobe și mie din stocul de ajutoare a darului Suedez, obiecte de încălțăminte sau îmbrăcăminte. Sunt om sărac și lipsit de acestea*”⁷⁹.

Ștefan Munteanu, gardian public la Poliția Orașului Focșani cerea încălțăminte pentru cei trei copii ai săi, care din cauză că nu aveau cu ce se încălța, nu puteau merge la școală⁸⁰.

Ioan Tătaru, fost șofer la Prefectura Județului Putna, pensionar⁸¹, Ion Munteanu, fost funcționar la Economatul Funcționarilor Publici, rămas fără slujbă⁸², Vasile Racoviță și Neculoiu Damian, ambii elevi ai Școlii de Muzică din Focșani,

⁷⁴ *Ibidem*, f. 3.

⁷⁵ *Ibidem*, f. 4.

⁷⁶ *Ibidem*, f. 7.

⁷⁷ *Ibidem*, f. 11.

⁷⁸ *Ibidem*, f. 18.

⁷⁹ *Ibidem*, f. 20.

⁸⁰ *Ibidem*, f. 34.

⁸¹ *Ibidem*, f. 22.

⁸² *Ibidem*, f. 37.

provenind din familii sărace ⁸³, Florica Stoian, care suferise de tifos și nu putea munci ⁸⁴, au solicitat Prefecturii Județului Putna ajutoare de îmbrăcăminte și încălțăminte provenite din „*Darul Suedez*”.

„Veteranii din războaiele 1913 - 1916 - 1919 foști apărători ai Patriei, profesii libere, azi pieritori de foame, lipsuri, mizerie, reduși la ultimele mijloace de trai, cu respect vă rugăm să binevoiți a dispune ca și nouă să ni se dea pâine și alimente din cele date ca ajutor pentru oameni nevoiași” ⁸⁵. Acesta era apelul lansat de veteranii de război către Prefectura Județului Putna pentru a primi din hrana suedeză.

Indiferent de dimensiunea materială a ajutoarelor primite din străinătate, solidaritatea internațională a însemnat pentru românul înfometat o licărire de speranță, încredere în depășirea momentului, un plus de rezistență fizică și sufletească în lupta cu mistuitoarea foamete prin care era nevoit să treacă.

---

⁸³ *Ibidem*, f. 53, 54.

⁸⁴ *Ibidem*, f. 41.

⁸⁵ *Ibidem*, f. 50.